

Pécs, 1906. július 3. – Budapest, 1965. november 14.

Apja keramikus segéd volt a pécsi Zsolnay Gyárban. Fia különböző szaktanfolyamokat végzett, férfi szabósegédként dolgozott. Tizennyolc éves korában belépett a szakszervezetbe, 1921-ben kapcsolatba került a Magyarországi Szociáldemokrata Párttal. Szülővárosában egy szabómesternél dolgozott. Részt vett a szabók szakszervezetének mozgalmi életében, a pécsi szakmai csoport elnöke volt. 1944-ben büntetőszázaddal a frontra került, ahol átszökött a szovjet csapatokhoz. 1945. szeptemberben hazatért, megválasztották a Baranya megyei szakszervezeti titkárnak, majd a SZOT titkáráként dolgozott. 1946-ban közigazgatási érettségit tett. Tagja volt a Szociáldemokrata Párt Központi Vezetőségének. 1947. augusztus 31. és 1953. március 18. között két ciklusban országgyűlési képviselő; előbb a Szociáldemokrata Párt Baranya és Tolna megyei listájáról, 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront Baranya–Tolna megyei listájáról került be a törvényhozásba. A két munkáspárt egyesítése után átigazolták a Magyar Dolgozók Pártjába. 1948. június 15-étől 1956. október 28-ig az MDP Központi Vezetőség póttagja volt. 1950 májusában a Vörös Október Férfiruhagyár igazgatóhelyettesének nevezték ki, majd 1951-től igazgató volt. 1956 októberében leváltották, pozíciójába 1957-ben visszahelyezték. 1965. májusban vezérigazgató lett. Tagja volt a Magyar Szocialista Munkáspártnak.